

«Регочуть трави — злива йде...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Регочуть трави — злива йде.
Піднявши кухлики і глики,
П'яніє луг, шумить, гуде
Опісля в'яленої спеки.

Кричить мені: — Чого стоїш,
Занурився в пузир болонь?..
Бери в латаття мідний ківш
І пий з усеї оболоні.

Губами я ловлю краплини,
Мов поцілунки юні п'ю, —
А ти стоїш, моя єдина.
По той бік райдуги в гаю.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/rehochut_travy_zlyva_ide